

Resumé af Panel 2 på Schiller Instituttets konference om Oase-Planen

Det videnskabelige og tekniske grundlag for en løsning

Konferencens andet panel, "Det fysiske fundament for den økonomiske udvikling i Sydvestasien", viste tydeligt, hvordan en varig fred kunne opnås gennem anvendelse af den mest avancerede teknologi og ingeniørmetoder til at gøre ørkenerne i Sydvestasien grønne. Stephan Ossenkopp, Schiller Instituttet, Tyskland, var ordstyrer.

Hovedtaleren var Schiller Instituttets videnskabelige rådgiver Jason Ross, som indledte med et citat fra Albert Einstein: "Det evige mysterium i verden er dens begribelighed..." Han udviklede tre grundlæggende begreber, som var med til at sætte scenen for det, der udviklede sig til en medrivende paneldialog:

1) Mennesket, der er udstyret med evnen til at skabe, er grundlæggende godt. Og gennem menneskelig kreativitet har det magten til at forbedre naturen gennem videnskabelige opdagelser og udvikling af nye teknologier. Han citerede Lyndon LaRouches artikel fra 1995 "[[What Is God, that Man Is in His Image]]" [https://archive.schillerinstitute.com/fid_91-96/951_lar_what_is_god.html]], hvor LaRouche siger: "Hver person er givet det intellektuelle potentiale, som intet dyr besidder, magten til ikke blot at forestille sig naturtilstande, som aldrig før har eksisteret i universet, men, med visse

begrænsninger, til effektivt at tillempe disse ideer i universet som helhed.”

2) Den “grønne” miljøideologi er grundlæggende ond, fordi den hævder, at alt, hvad mennesket gør for at forandre naturen, i sig selv er dårligt.

3)

[[Oase-Planen]] [[<https://laroucheorganization.com/larouche-plan-southwest-asia>]], som grundlag for fred gennem økonomisk udvikling, er begrebsmæssigt forankret i den Westfalske Fred fra 1648, som bragte den blodige Trediveårskrig i Europa til en afslutning. Denne traktat blev udformet for at skabe en varig fred ved at fremme “den andens fordel” og give afkald på al hævn. Ross, som brugte mange illustrationer i sin tale, viste et kort over, hvordan grænsestridigheder i Europa i det 17. århundrede var langt mere komplicerede end i Palæstina og Israel i dag.

De andre eksperter i panelet var Dr. Pierre Berthelot, associeret forsker ved IPSE, direktør for tidsskriftet *Orients Stratégiques* og medlem af Académie de l’Eau i Frankrig; William DeOreo, hydrolog, præsident for AquaCraft og fortaler for nuklear afsaltning med base i Colorado i USA; og Dr. Kelvin Kemm, atomfysiker og tidligere formand for South African Nuclear Energy Corporation. Deres efterfølgende præsentationer afspejlede alle en optimisme med hensyn til, at problemerne i denne region kunne løses med videnskabens universelle sprog og kraft. Som Dr. Kemm sagde: “Gennem mange århundreder, hvis der er et emne, der har hævet sig over politiske konflikter, så har det været videnskab.”

Af særlig interesse var en diskussion om de avancerede atomreaktordesigns, der nu kommer online – små modulære reaktorer (SMR) og thoriumbaserede smeltesaltreaktorer – med den nødvendige energiproducerende kapacitet, omkostningseffektivitet og fleksibilitet til effektivt at afsalte havvand.

William DeOreo drøftede de spændende potentialer i storstilet afsaltning af vand til at løse den ekstreme vandmangel i regionen, forudsat at der er rigelige mængder energi til rådighed – en oplagt mulighed med atomkraft. Han fortalte om sit eget arbejde i Jordan, som involverede konstruktioner til at afsalte havvand fra Aqaba-bugten og bringe det nordpå. Han sagde, at han var frustreret over dem, der ville have ham til at lave designs til vandforsyningsløsninger, som kun ville være tilpasset en befolkning med vandmangel. Han svarede: "Nej, nej, nej! Det, vi virkelig er nødt til at gøre, er at øge forsyningen, og give Jordan det vand de har brug for, for at have et avanceret samfund."

Samtlige deltagere var enige om, at alle disse problemer ikke må få lov til at være kimen til igangværende og fremtidige konflikter. Arrangementet sluttede med en ærlig diskussion om: "Hvor går vi hen herfra? Hvordan får vi gennemført disse ideer?"

Ross tog dette op, og bemærkede hvor mange mennesker der er rundt om i verden, som kræver våbenhvile, humanitær hjælp og bestræbelser på at finde grundlæggende løsninger. Et afgørende mål for succes vil være at få flere af disse mennesker til at begynde at kræve: "Vi behøver Oase-planen! Hvorfor kæmper vi? Dette burde være områdets fremtid!" Ved at bringe denne diskussion stadig mere ind i den offentlige debat, ved at tilføre denne form for fremtidsorientering, kan det politiske terræn ændres drastisk og gøre ellers umulige beslutninger mulige.